

**ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

Ο Κωστής Παπαγιώργης
διάβασε το

**«Το ημερολόγιο
της Rutka****Η συγκλονιστική μαρτυρία της
«Πολωνέζας Άννας Φρανκ»»**

Καθώς τα ενθυμήματα, τα βιογραφήματα, οι μαρτυρίες, οι συγκλονιστικές αναδρομές στην εποχή του Ολοκαυτώματος ολοένα και πληθύνονται, ο σημερινός αναγνώστης παθαίνει διαδοχικά σοκ που δεν σχετίζονται άμεσα με τη λογοτεχνία, την ηθική ή την οποιαδήποτε κρίση αξιών. Αν η Άννα Φρανκ (Ανελίζ Μαρί Φρανκ) κέρδισε τη φήμη που της άξιζε με το διάσημο ημερολόγιο και το θάνατό της, η Πολωνοεβραία Ρούτκα Λάσκιερ –που βρήκε κι αυτή άδικο θάνατο σε ναζιστικό στρατόπεδο μόλις στα δεκατέσσερα της χρόνια– πρόλαβε να καταγράψει σε ένα τετράδιο την εφηβική της υποψία για τα όσα συνέβαιναν γύρω της. «Είναι παράλογο αλλά και πάλι τίποτα δεν είναι, αρκεί να μη βρεθούμε στο Άουσβιτς... και μας δοθεί η πράσινη κάρτα... Θα 'θελα να τους βασανίσω, μαζί και τις γυναίκες και τα παιδιά τους, που ξαμολόνε τα σκυλιά τους καταπάνω μας, να τους χτυπήσω και να τους πνίξω με όλη μου τη δύναμη, χωρίς σταματημό». Οι περισσότερες από τις εξήντα σελίδες του χειρογράφου, πάντως, δεν περιγράφουν το φόβο, αλλά τα πρώτα σκιρτήματα της εφηβείας, καθώς η Ρούτκα αντιμετωπίζει στοχαστικά τη θηλυκή της φύση. «Το άλλο θέμα είναι η γυναικεία μου φύση, που νιώθω να ξυπνάει μέσα μου. Να, χθες που έκανα μπάνιο και το νερό χείδευε το κορμί μου, λαχταρούσα να με χασίδεψει κάποιος».

(Μετάφρ.: Γιώργος Πάντσιος, εκδ. Πατάκης, σ. 96)

